

การสำรวจพืชไม้ท้องถิ่นที่ทนต่อสภาพแห้งแล้งบนภูเขาน้ำปูน

ตำบลทับกว้าง อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี

Survey of Indigenous plants thriving on dry limestone mountain, Tupkwang

Sub-district, Kaengkhoi District, Saraburi Province

ศุภกร วรรณวงศ์¹ และเอื้ออมพร วีสมหมาย^{1,2*}

Supakorn Wannawong¹, and Uamporn Veesommai^{1,2*}

Abstract

The study of indigenous plants on limestone mountain at Tupkwang Sub-district Kaengkhoi District Saraburi Province at the elevation of 160 – 260 meters above sea level aims to find and categorize plants that can grow well in areas of limited soil or between rocks. They can be used to renovate areas that underwent an extensive mining operation. Twenty six families and 46 varieties were found. They consisted of 24 species of trees, 1 species of bamboo, 2 species of bananas, 3 species of shrubs, 9 species of ground cover and 7 species of vines. Nine varieties were found on 0-25% slope. Eighteen varieties were found on 26-50% slope and nineteen varieties were found on > 50% slope. If categorized by the amount of soil, 24 varieties were found between rocks with minimum soil, 22 varieties were found at soilless areas. Most of the plant species in this area are resistant to drought since the severe conditions of the mountain caused them to adapt to the condition with fewer nutrients, less soil and moisture. The results can be adapted to renovate other limestone mountain sites or areas devastated by mining operation.

Keyword: native plants, plants on limestone mountain, limestonemine rehabilitation

¹ โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จตุจักรกรุงเทพฯ 10900.

¹ Interdisciplinary Graduate Program, Landscape Architecture, Faculty of Graduate School, Kasetsart University, Bang Khen Campus, Bangkok 10900, Thailand.

² ภาควิชาพืชสวน คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จตุจักร กรุงเทพฯ 10900.

² Department of Horticulture, Faculty of Agriculture, Kasetsart University, Bang Khen Campus, Bangkok 10900, Thailand.

รับเรื่อง : มิถุนายน 2555

*Corresponding author : agrupv@ku.ac.th

บทคัดย่อ

การสำรวจพรมนไม้ท้องถิ่นที่ทนต่อสภาพแห้งแล้งบนภูเขารินปุน ตำบลทับกวาง อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี ที่ระดับความสูง 160 – 260 เมตรจากระดับน้ำทะเล เพื่อหาพรมนไม้ท้องถิ่นที่สามารถเจริญเติบโตได้ดีในภูเขารินปุนที่มีдинน้อยหรืออยู่ตามซอกหิน ซึ่งอาจนำมาใช้ฟื้นฟูสภาพพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองหินปุนที่อยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงกัน พบรณไม้ที่เจริญเติบโตในพื้นที่ดังกล่าวได้ทั้งหมด 26 วงศ์ 46 ชนิด ประกอบด้วยไม้ต้น 24 ชนิด ไฝ 1 ชนิด กล้วย 2 ชนิด ไม้พุ่ม 3 ชนิด ไม้คลุมดิน 9 ชนิด และไม้เลือย 7 ชนิด พืชที่พบจะอยู่ในพื้นที่เขาหินปุนที่มีความลาดชันน้อย (0-25%) 9 ชนิด พื้นที่ที่มีความลาดชันปานกลาง (26-50%) 18 ชนิด และพื้นที่ที่มีความลาดชันมาก (>50%) 19 ชนิด หรือ แบ่งเป็นพืชที่พบรณซอกหินที่มีдинน้อย 24 ชนิด และตามซอกหินที่ไม่มีдинหรือมีдинน้อยมาก 22 ชนิด พืชบนภูเขารินปุนส่วนใหญ่เป็นพืชชนิดเดียวจากสภาพภูมิประเทศเป็นอุปสรรคต่อการเจริญเติบโตของพืช เพราะมีдинน้อย ทำให้การเก็บกักความชื้นได้ต่ำ และขาดความอุดมสมบูรณ์ ผลการศึกษาดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการประยุกต์ใช้ชนิดของพืชพรมนเหล่านี้ในการฟื้นฟูสภาพภูมิประเทศที่เป็นภูเขารินปุนที่มีдинน้อย หรือการฟื้นฟูพื้นที่ภายหลังจากการทำเหมือง

คำนำ	อาหารต่ำมาก (ธนากร และคณะ, 1988) เมื่อสิ้นสุดการทำเหมือง พื้นที่หน้าเหมืองจะมีสภาพเป็นภูเขารินปุนที่ถูกตัดเป็นขั้นบันได พื้นราบ และบ่อเหมือง กล่าวคือ พื้นที่ระหว่างขั้นบันไดในแนวราบกว้างไม่น้อยกว่า 30 เมตร และพื้นที่ลาดเอียงไม่เกิน 7.07 เมตรโดยรวมคุณภาพดี ชันโดยรวม (Overall Slope) ไม่ให้เกิน 45 องศา และมีความสูงระหว่างขั้นบันไดแต่ละขั้นไม่เกิน 12 เมตร (ภาพที่ 1-2) การฟื้นฟูพื้นที่ขั้นบันไดและที่ราบที่เป็นหินทั้งหมดอาจทำได้โดยนำดินมาปรับลดพื้นที่ ซึ่งอาจต้องจัดหาดินจากแหล่งอื่นมาปรับลดเพิ่มเติม และปลูกต้นไม้และหญ้าคลุมดิน เพื่อให้พื้นที่กลับไปเป็นพื้นที่สีเขียวอีกรอบหนึ่ง (สำนักนโยบายและวางแผนสิ่งแวดล้อม, 2001) ในงานภูมิสถาปัตยกรรมในพื้นที่ธรรมชาตินั้น การเลือกใช้ไม้พื้นถิ่น เป็นแนวความคิดหลักที่จะต้องคำนึงถึงเป็นข้อแรก เพื่อให้พืชคงอยู่ได้ด้วยตัวเอง และไม่เป็นภาระในเรื่องการดูแลรักษา ความรู้เรื่องไม้พื้นถิ่นและการรวมกลุ่มมาจากการเรียนรู้และการสังเกตสังคมพืชในบริเวณนั้น ๆ หากต้องทำการออกแบบพืชพรมน ในบริเวณที่มีระบบนิเวศพิเศษ (จำรี, ม.ป.พ. อ้างถึงในจำลอง, 2004) ต้นไม้ในธรรมชาติจะมีลักษณะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและดินฟ้าอากาศในแต่ละท้องถิ่นนั้น (เอ้อมพรและคณะ, 2008) พืชบนภูเขารินปุนส่วนใหญ่จัดเป็นพืชทันแล้ง เพราะว่าผู้คนต้นที่ปกคลุมหินไว้เป็นอุปสรรคต่อ
จังหวัดสระบุรี เป็นจังหวัดที่มีการดำเนินการของโรงพยาบาลปูนซีเมนต์หลายโรงพยาบาล กำลังการผลิตปูนซีเมนต์รวมประมาณร้อยละ 70 ของกำลังการผลิตทั้งประเทศ (สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม, 1992) เนื่องจากสภาพความเหมาะสมของปริมาณสำรองหินปุนที่มีอยู่ในพื้นที่ คุณภาพที่เหมาะสมของหินปุน และสถานที่ตั้ง ซึ่งไม่ไกลจากกรุงเทพมหานคร การดำเนินการของกิจกรรมเหล่านี้ แม้ว่าจะตอบสนองต่อความต้องการในการพัฒนาประเทศ แต่ได้ก่อให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม และเกิดพื้นที่เสื่อมโทรม ภัยหลังจากการทำเหมือง มาตรการด้านการฟื้นฟูสภาพพื้นที่ ที่ผ่านการทำเหมือง ต้องอาศัยระบบที่สำคัญ ทั้งด้านการจัดการดินและพืช และวิธีการด้านวิศวกรรม โดยจะต้องพิจารณาผู้ผลิตหินปุนให้ สอดคล้องกัน ภัยได้เหตุผลสำคัญคือ มีความเหมาะสมตามหลักวิชาการ มีความเป็นไปได้ด้านภัยภาพและสิ่งแวดล้อม การเลือกใช้พรมนไม้ที่เหมาะสมจริงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ในการพัฒนาและฟื้นฟูสภาพพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมือง เพื่อให้สภาพพื้นที่กลับมาใกล้เคียงระบบนิเวศวิทยาเดิมมากที่สุด ดังนั้นพืชที่จะนำมาปลูกในพื้นที่เหมืองแร่วร้างควรเป็นพืชที่ทนต่อสภาพแห้งแล้งและดินเลว ต้องการน้ำน้อย เพราะดินในพื้นที่เหมืองแร่วร้างมีธาตุ	อาหารต่ำมาก (ธนากร และคณะ, 1988) เมื่อสิ้นสุดการทำเหมือง พื้นที่หน้าเหมืองจะมีสภาพเป็นภูเขารินปุนที่ถูกตัดเป็นขั้นบันได พื้นราบ และบ่อเหมือง กล่าวคือ พื้นที่ระหว่างขั้นบันไดในแนวราบกว้างไม่น้อยกว่า 30 เมตร และพื้นที่ลาดเอียงไม่เกิน 7.07 เมตรโดยรวมคุณภาพดี ชันโดยรวม (Overall Slope) ไม่ให้เกิน 45 องศา และมีความสูงระหว่างขั้นบันไดแต่ละขั้นไม่เกิน 12 เมตร (ภาพที่ 1-2) การฟื้นฟูพื้นที่ขั้นบันไดและที่ราบที่เป็นหินทั้งหมดอาจทำได้โดยนำดินมาปรับลดพื้นที่ ซึ่งอาจต้องจัดหาดินจากแหล่งอื่นมาปรับลดเพิ่มเติม และปลูกต้นไม้และหญ้าคลุมดิน เพื่อให้พื้นที่กลับไปเป็นพื้นที่สีเขียวอีกรอบหนึ่ง (สำนักนโยบายและวางแผนสิ่งแวดล้อม, 2001) ในงานภูมิสถาปัตยกรรมในพื้นที่ธรรมชาตินั้น การเลือกใช้ไม้พื้นถิ่น เป็นแนวความคิดหลักที่จะต้องคำนึงถึงเป็นข้อแรก เพื่อให้พืชคงอยู่ได้ด้วยตัวเอง และไม่เป็นภาระในเรื่องการดูแลรักษา ความรู้เรื่องไม้พื้นถิ่นและการรวมกลุ่มมาจากการเรียนรู้และการสังเกตสังคมพืชในบริเวณนั้น ๆ หากต้องทำการออกแบบพืชพรมน ในบริเวณที่มีระบบนิเวศพิเศษ (จำรี, ม.ป.พ. อ้างถึงในจำลอง, 2004) ต้นไม้ในธรรมชาติจะมีลักษณะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและดินฟ้าอากาศในแต่ละท้องถิ่นนั้น (เอ้อมพรและคณะ, 2008) พืชบนภูเขารินปุนส่วนใหญ่จัดเป็นพืชทันแล้ง เพราะว่าผู้คนต้นที่ปกคลุมหินไว้เป็นอุปสรรคต่อ

ກາຮໂຄນໃຊ້ຂອງຮາກພື້ນ ດິນກັກເກີບຄວາມຫຸ້ນໄດ້ນ້ອຍແລະຂາດຄວາມສມບູຽນ (ມູລນິທີປ່າເຂດຮ້ອນ, 2004) ກາຮວິຈີຍຄຣັງນີ້ຈຶ່ງມຸ່ງເນັ້ນທີ່ຈະຕົກປາພຣຣນໄມ້ທົກຄົນທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອກາຮເລືອກໃຊ້ປະໂຍ່ນຂອງພຣຣນໄມ້ມັນໜ້າ ໃນດ້ານກາຮີ່ນຸ່ງສກາພພື້ນທີ່ ທີ່ຝ່າຍກາຮທຳເໝື່ອງທິນປູນໃນຈັງຫວັດສະບູງ ເພື່ອໃຫ້ກາຮີ່ນຸ່ງສກາພພື້ນທີ່ເປັນໄປຢ່າງມີປະສິກີນພາພເປັນປະໂຍ່ນໆ ໃນກາຮເສນອແນວທາງກາຮອກແບນວາງພັງພຣຣນໄມ້ໃນກາຮີ່ນຸ່ງສກາພພື້ນທີ່ທີ່ຝ່າຍກາຮທຳເໝື່ອງຕ່ອງໄປ

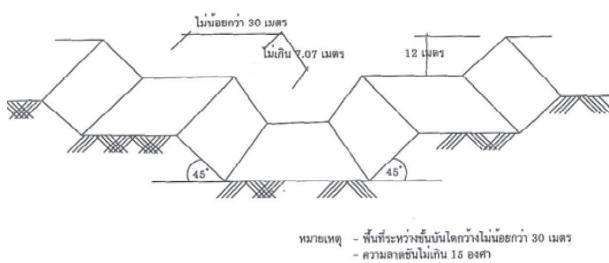
ຂໍ້ຕອນແລະວິທີກາຮ

ກາຮວິຈີຍເພື່ອກາຮສໍາຮວຈພຣຣນໄມ້ບັນເວນທີ່ກ່າກຕ່ວປູນຕຳບລັບກວາງ ອໍາເກົວແກ່ງຄອຍ ຈັງຫວັດສະບູງ ໄດ້ເລືອກພື້ນທີ່ໃນກາຮສໍາຮວຈໄດ້ແກ່ ບັນເວນຮອບໆ ພື້ນທີ່ໂຄຮກກາຮທີ່ທຳເໝື່ອງທິນປູນຮັກສົມໄມ້ເກີນ 5 ກິໂລເມຕຣ ເນື່ອຈາກມີສກາພກຸມີປະເທດໄກລ໌ເຄີຍກັບພື້ນທີ່ໂຄຮກກາຮທີ່ທຳເໝື່ອງມາກທີ່ສຸດ ໃຊ້ວິທີກາຮສໍາຮວຈໂດຍກາຮເດີນທ້າ ປື່ນຖານທີ່ກ່າກຕ່ວປູນ ດັດເລືອກພຣຣນໄມ້ທີ່ເຈົ້າຍເຕີບໂດ້ໄດ້ໃນແຕ່ລະສກາພພື້ນທີ່ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຄ່າຍກາພເພື່ອບັນທຶກຮາຍລະເອີດສ່ວນຕ່າງໆ ຂອງພຣຣນໄມ້ ຄື່ອ ຖຽນຕັນ ເປົ້ອກຕັນ ໃນ ດອກ ແລະ ພລ ແກ້ບຂ້ອມຸລສາຮນເທັກງຸມືສຕຣ໌ (Geographic Information System) ໂດຍກາຮບັນທຶກພົກດ້ານຂອງພຣຣນໄມ້ທີ່ພບ ແລະ ຄວາມສູງຈາກຮະດັບນໍາທະເລ ກາຮເກີບພຣຣນໄມ້ໃນບັນເວນທີ່ສໍາຮວຈດ້ວຍກາຮເລືອກກິ່ງທີ່ມີໄປ ດອກ ຮ້ອວັດ ທີ່ສມບູຽນທີ່ສຸດ ແລະ

ເປັນຕ້ວແທນຂອງພຣຣນໄມ້ນັ້ນໆ ແລະ ບັນທຶກຮາຍລະເອີດຕ່າງໆ ໄດ້ແກ່ ທົກທີ່ທີ່ເກີບ ວັນທີເກີບ ລັກຂະນະທາງນິເຕະວິທີຢາໃນພື້ນທີ່ເກີບ ລັກຂະນະ ລຳຕັນ ໃນ ດອກ ພລ ກລື່ນຂອງດອກ ສີ ດອກ ຮ້ອລັກຂະນະອື່ນໆ ທີ່ໄມ້ສາມາດຕົກປາໄດ້ຈາກຕ້ວຍ່າງພຣຣນໄມ້ແໜ່ງໃນສນຸດບັນທຶກ ທຳກາຮຕົກປາໃນຫ້ອັນປົງຕົກປາພຣຣນໄມ້ສົດ ພຣຣນໄມ້ອັດແໜ່ງທີ່ຮັບຮວມໄດ້ ຮຸມທັງກາພຄ່າຍທີ່ໄດ້ຈາກກາຮສໍາຮວຈ ເພື່ອຕົກປາຊື່ວົງຕົກ ຂຶ້ວສຸກຸລ ຂຶ້ວວິທະຍາຄາສຕຣ໌ ຂຶ້ວສາມັກູ ຂຶ້ວທົກຄົນ ລັກຂະນະທາງພຸກ່າສຕຣ໌ ຂຶ້ວໄດ້ຈາກກາຮດ້ວຍສອບຈາກຕ້ວຍ່າງພຣຣນໄມ້ແໜ່ງໃນຫ້ພຣຣນໄມ້ສົຣິນຮາ ກາຮວິຊາກາຮເກະຕຣ ຕັ້ງອູ່ກາຍໃນໝາຍວິທີຢາລັກຂະນະທາງພຸກ່າສຕຣ໌ ເບົດຈຸດຈັກ ກຽມເທັກ ມໍາຫັດ ແລະ ກາຮວິຈີຍເອກສາຮາທາງວິຊາກາຮທີ່ເກີ່ວຂ້ອງແລະ ນຳລັກຂະນະຕ່າງໆ ເຫັນນີ້ມາຈັດທຳນຽຍລັກຂະນະທາງພຸກ່າສຕຣ໌ພອສັງເຂັປ ແລະ ປະເມີນຕັກຍພາດຕ່ອກການນໍາໄປໃຫ້ດ້ານກາຮີ່ນຸ່ງພື້ນທີ່ທີ່ຝ່າຍກາຮທຳເໝື່ອງຂອງພື້ນໜັ້ນ ໂດຍກາຮແບ່ງຄຸລຸມຂອງພຣຣນໄມ້ ແລະ ລັກຂະນະກາຮໃຊ້ງາຍໃນພື້ນທີ່ເປົ້າຍຕ່ອກການນໍາໄປໃຫ້

ຜລແລະວິຈາຮ

ພຣຣນໄມ້ໃນພື້ນທີ່ຖານທີ່ກ່າກຕ່ວປູນທີ່ມີຕັກຍພາດໃນກາຮີ່ນຸ່ງພື້ນທີ່ທີ່ຝ່າຍກາຮທຳເໝື່ອງ ຄື່ອ ເປັນຕັນໄມ້ທີ່ເຈົ້າຍເຕີບໂດ້ໄດ້ບັນທຶກຕ່ວປູນ ຮະດັບຄວາມສູງ 160 – 260 ເມຕຣ ຈາກຮະດັບນໍາທະເລ

ກາພທີ່ 1 ດ້ວຍ່າງກາຮເດີນທີ່ກ່າກຕ່ວປູນໄດ້
ທີ່ມາ: ສຳນັກນໂຍບາຍແລະວາງແພນສິ່ງແວດລ້ອມ, 2001

ກາພທີ່ 2 ກາຮທຳເໝື່ອງແບນຂັ້ນບັນໄດ້
ທີ່ມາ: ສຳນັກນໂຍບາຍແລະວາງແພນສິ່ງແວດລ້ອມ, 2001

โดยพบอยู่ตามพื้นที่ลาดชันในระดับต่างๆ และพบว่าอยู่ตามซอกหิน หรือพื้นที่ที่มีดินน้อยถึงน้อยมาก หลักหลายชนิด ทั้ง ไม้ต้น ไฝ กลวย ไม้พุ่ม ไม้คลุมดิน และไม้เลือย มีพรรณไม้ที่มีศักยภาพในการพื้นฟูสภาพพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมือง 26 วงศ์ 46 ชนิด วงศ์ที่พบมากที่สุด 5 ชนิด คือวงศ์ EUPHORBIACEAE และ LEGUMINOSAE - CAESALPINIOIDEAE โดยเป็นไม้ต้น 24 ชนิด ไฝ 1 ชนิด กลวย 2 ชนิด ไม้พุ่ม 3 ชนิด ไม้คลุมดิน 9 ชนิด

ตารางที่ ๑ พรรณไม้ 26 วงศ์ 46 ชนิด ที่สำรวจพบในพื้นที่ภูเขาหินปูนที่มีศักยภาพในการพื้นฟูสภาพพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมือง

ชื่อพรรณไม้ (Common name)	ชื่อวิทยาศาสตร์ (Scientific name)	ลักษณะของพื้นที่ที่พบต้นไม้
วงศ์ AGAVACEAE 1 ชนิด		
1. อากาเจ	<i>Agave americana</i> L.	พื้นที่ลาดชันปานกลาง ตามซอกหินที่ไม่มีดินหรือมีดินน้อยมาก
วงศ์ APOCYNACEAE 1 ชนิด		
1. โมกมัน	<i>Wrightia arborea</i> (Dennst.) Mabb.	พื้นที่ลาดชันปานกลาง ตามซอกหินที่มีดินน้อย
วงศ์ ARACEAE 3 ชนิด		
1. บุก	<i>Amorphophallus</i> sp.	พื้นที่ลาดชันปานกลาง ตามซอกหินที่ไม่มีดินหรือมีดินน้อยมาก
2. อโกลนีมา ๑	<i>Aglaonema</i> sp.	พื้นที่ลาดชันมาก ตามซอกหินที่ไม่มีดินหรือมีดินน้อยมาก
3. อโกลนีมา ๒	<i>Aglaonema</i> sp.	พื้นที่ลาดชันมาก ตามซอกหินที่ไม่มีดินหรือมีดินน้อยมาก
วงศ์ BOMBACACEAE 1 ชนิด		
1. จิว	<i>Bombax ceiba</i> L.	พื้นที่ลาดชันน้อย ตามซอกหินที่มีดินน้อย
วงศ์ BURSERACEAE 1 ชนิด		
1. ตะคร้ำ	<i>Guruga pinnata</i> Roxb.	พื้นที่ลาดชันมาก ตามซอกหินที่มีดินน้อย
วงศ์ CACTACEAE 1 ชนิด		
1. เสมา	<i>Opuntia cochenillifera</i> Mill.	พื้นที่ลาดชันมาก ตามซอกหินที่ไม่มีดินหรือมีดินน้อยมาก

และไม่เลี้ยง 7 ชนิด (ตารางที่ ๑) โดยมีพรรณไม้ที่สำรวจพบบนเขาหินปูนในลักษณะพื้นที่ที่พบแตกต่างกัน คือ พื้นที่ลาดชันน้อย (0-25%) พื้นที่ลาดชันปานกลาง (26-50%) และในพื้นที่ลาดชันมาก (>50%) นอกจากนี้ยังพบลักษณะเวชที่พืชสามารถเรียบโตรได้ดีในพื้นที่ที่อยู่ตามซอกหินซึ่งมีดินน้อย และในพื้นที่ที่อยู่ตามซอกหินซึ่งไม่มีดินหรือมีดินน้อยมาก (ตารางที่ ๒)

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ชื่อพื้นเมือง (Common name)	ชื่อวิทยาศาสตร์ (Scientific name)	ลักษณะของพื้นที่ที่พบต้นไม้
วงศ์ CAPPARACEAE 1 ชนิด		
1. แจง	<i>Maerua siamensis</i> (Kurz) Pax	พื้นที่ลาดชันน้อย ตามซอกหินที่มีดินน้อย
วงศ์ COMMELINACEAE 1 ชนิด		
1. ประกายเงิน	<i>Tradescantia</i> sp.	พื้นที่ลาดชันปานกลาง ตามซอก หินที่ไม่มีดินหรือมีดินน้อยมาก
วงศ์ CRASSULACEAE 2 ชนิด		
1. กุหลาบหิน	<i>Kalanchoe</i> sp.	พื้นที่ลาดชันปานกลาง ตามซอก หินที่ไม่มีดินหรือมีดินน้อยมาก
2. ผ่องสามย่าน	<i>Kalanchoe</i> sp.	พื้นที่ลาดชันมาก ตามซอกหินที่ไม่ มีดินหรือมีดินน้อยมาก
วงศ์ CUCURBITACEAE 1 ชนิด		
1. มะระขี้นก	<i>Momordica charantin</i> L.	พื้นที่ลาดชันมาก ตามซอกหินที่ไม่ มีดินหรือมีดินน้อยมาก
วงศ์ EBENACEAE 1 ชนิด		
1. มะเกลือ	<i>Diospyros mollis</i> Griff.	พื้นที่ลาดชันน้อย ตามซอกหินที่มีดินน้อย
วงศ์ EUPHORBIACEAE 5 ชนิด		
1. น้ำเหลือง	<i>Phyllanthus mirabilis</i> Müll.Arg.	พื้นที่ลาดชันมาก ตามซอกหินที่ไม่ มีดินหรือมีดินน้อยมาก
2. มะกา	<i>Bridelia ovata</i> Decne.	พื้นที่ลาดชันปานกลาง ตามซอกหินที่มีดินน้อย
3. มะภายในคัด	<i>Mallotus philippensis</i> Müell. Arg.	พื้นที่ลาดชันน้อย ตามซอกหินที่มีดินน้อย
4. ผลัดได้ป่า	<i>Euphorbia antiquorum</i> L.	พื้นที่ลาดชันมาก ตามซอกหินที่ไม่มีดินหรือมีดิน น้อยมาก
5. หนามานั่งแท่น	<i>Jatropha podagraria</i> Hook.	พื้นที่ลาดชันมาก ตามซอกหินที่ไม่มีดินหรือมีดิน น้อยมาก
วงศ์ GRAMINEAE 1 ชนิด		
1. ไผ่ราก	<i>Thrysostachys siamensis</i> Gamble	พื้นที่ลาดชันปานกลาง ตามซอกหินที่มีดินน้อย

ตารางที่ ๑ (ต่อ)

ชื่อพืชในไทย (Common name)	ชื่อวิทยาศาสตร์ (Scientific name)	ลักษณะของพื้นที่ที่พบต้นไม้
วงศ์ LILIACEAE ๑ ชนิด		
๑. สามสิบ	<i>Asparagus racemosus</i> Willd.	พื้นที่ลาดชันมาก ตามซอกหินที่ไม่มีดินหรือมีดินน้อยมาก
วงศ์ LEGUMINOSAE - CAESALPINIOIDEAE ๕ ชนิด		
๑. ขี้เหล็กเลือด	<i>Senna timoriensis</i> (DC.) Irwin & Barneby	พื้นที่ลาดชันปานกลาง ตามซอกหินที่มีดินน้อย
๒. มะขาม	<i>Tamarindus indica</i> L.	พื้นที่ลาดชันปานกลาง ตามซอกหินที่มีดินน้อย
๓. เสี้ยวป่า	<i>Bauhinia saccocalyx</i> Pierre	พื้นที่ลาดชันปานกลาง ตามซอกหินที่มีดินน้อย
๔. เสี้ยวใหญ่	<i>Bauhinia malabarica</i> Roxb.	พื้นที่ลาดชันน้อย ตามซอกหินที่มีดินน้อย
๕. กระไดลง	<i>Bauhinia scandens</i> L. var. <i>horsfieldii</i> (Miq.) K.&S.S.Larsen	พื้นที่ลาดชันปานกลาง ตามซอกหินที่มีดินน้อย
วงศ์ LEGUMINOSAE - MIMOSOIDEAE ๔ ชนิด		
๑. กระถิน	<i>Leucaena leucocephala</i> (Lam.) de Wit	พื้นที่ลาดชันมาก ตามซอกหินที่ไม่มีดินหรือมีดินน้อยมาก
๒. ถ่อน	<i>Albizia procera</i> (Roxb.) Benth.	พื้นที่ลาดชันน้อย ตามซอกหินที่มีดินน้อย
๓. มะขามเทศ	<i>Pithecellobium dulce</i> (Roxb.) Benth.	พื้นที่ลาดชันปานกลาง ตามซอกหินที่มีดินน้อย
๔. ส้มป่อย	<i>Acacia concinna</i> (Willd.) DC.	พื้นที่ลาดชันปานกลาง ตามซอกหินที่มีดินน้อย
วงศ์ LEGUMINOSAE - PAPILIONOIDEAE ๓ ชนิด		
๑. กระพี้เขากวาง	<i>Dalbergia cultrata</i> Graham ex Benth.	พื้นที่ลาดชันน้อย ตามซอกหินที่มีดินน้อย
๒. ทองหลางป่า	<i>Erythrina subumbrans</i> (Hassk.) Merr.	พื้นที่ลาดชันน้อย ตามซอกหินที่มีดินน้อย
๓. อัญชันม่วงเข้ม	<i>Clitoria ternatea</i> L.	พื้นที่ลาดชันมากตามซอกหินที่ไม่มีดินหรือมีดินน้อยมาก

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ชื่อพื้นเมือง (Common name)	ชื่อวิทยาศาสตร์ (Scientific name)	ลักษณะของพื้นที่ที่พบต้นไม้
วงศ์ MORACEAE 4 ชนิด		
1. ข้ออย	<i>Streblus asper</i> Lour.	พื้นที่ลาดชันปานกลาง ตามซอกหินที่มีดินน้อย
2. ไทรใบมัน	<i>Ficus callosa</i> Willd.	พื้นที่ลาดชันมาก ตามซอกหินที่ไม่มี ดินหรือมีดินน้อยมาก
3. ปอกระสา	<i>Broussonetia papyrifera</i> (L.) Vent	พื้นที่ลาดชันปานกลาง ตามซอกหินที่มีดินน้อย
4. โพหางสัน	<i>Ficus rumphii</i> Blume	พื้นที่ลาดชันมาก ตามซอกหินที่ไม่มี ดินหรือมีดินน้อยมาก
วงศ์ MUSACEAE 2 ชนิด		
1. กล้วยผา	<i>Ensete superbum</i> (Roxb.) E.E.Cheesm	พื้นที่ลาดชันมาก ตามซอกหินที่ไม่มี ดินหรือมีดินน้อยมาก
2. กล้วยป่า	<i>Musa acuminate</i> Colla	พื้นที่ลาดชันปานกลาง ตามซอกหินที่มีดินน้อย
วงศ์ NYCTAGINACEAE 1 ชนิด		
1. เพ็องฟ้า	<i>Bougainvillea hybrid</i>	พื้นที่ลาดชันมาก ตามซอกหินที่ไม่มี ดินหรือมีดินน้อยมาก
วงศ์ PARKERIACEAE 1 ชนิด		
1. เฟินหางนาคบก	<i>Adiantum caudatum</i> L.	พื้นที่ลาดชันมาก ตามซอกหินที่ไม่มี ดินหรือมีดินน้อยมาก
วงศ์ POLYPODIACEAE 1 ชนิด		
1. กระแตไต่ไม้	<i>Drynaria quercifolia</i> (L.) J.Smith	พื้นที่ลาดชันมาก ตามซอกหินที่ไม่มี ดินหรือมีดินน้อยมาก
วงศ์ SAPINDACEAE 1 ชนิด		
1. คงคาดีอัด	<i>Arfeuillea arborescens</i> Priere	พื้นที่ลาดชันน้อย ตามซอกหินที่มีดินน้อย
วงศ์ SELAGINELLACEAE 1 ชนิด		
1. กนกนารี	<i>Selaginella ostenfeldii</i> Hieron.	พื้นที่ลาดชันมาก ตามซอกหินที่ไม่มี ดินหรือมีดินน้อยมาก
วงศ์ STERCULIACEAE 1 ชนิด		
1. ป้อขาว	<i>Sterculia pefa</i> Pierre	พื้นที่ลาดชันปานกลาง ตามซอกหินที่มีดินน้อย
วงศ์ VERBENACEAE 1 ชนิด		
1. ผาเสี้ยน	<i>Vitex canescens</i> Kurz	พื้นที่ลาดชันปานกลาง ตามซอกหินที่มีดินน้อย

ตารางที่ ๒ พรรณไม้ที่สำรวจพบบนเขายืนปูนในลักษณะพื้นที่ที่พบแตกต่างกัน คือ พื้นที่ลาดชันน้อย (๐-๒๕%) ลาดชันปานกลาง(๒๖-๕๐%) ลาดชันมาก (>๕๐%) และพื้นที่ที่อยู่ตามซอกหินซึ่งมีดินน้อย ไม่มีดินหรือมีดินน้อยมาก

ชื่อพรรณไม้ (Common name)	ชื่อวิทยาศาสตร์ (Scientific name)	ชื่อวงศ์ (Family name)
พื้นที่ลาดชันน้อย (๐-๒๕%) ตามซอกหินที่มีดินน้อย ๙ ชนิด		
๑. กะเพี้ยนขาว	<i>Dalbergia cultrata</i> Graham ex Benth.	LEGUMINOSAE - MIMOSOIDEAE
๒. คงคาเดือด	<i>Arfeuillea Arborescens</i> Priere	SAPINDACEAE
๓. จิ้ว	<i>Bombax ceiba</i> L.	BOMBACACEAE
๔. แจง	<i>Maerua siamensis</i> (Kurz) Pax	CAPPARACEAE
๕. ถ่อน	<i>Albizia procera</i> (Roxb.)Benth.	LEGUMINOSAE - MIMOSOIDEAE
๖. ทองหลางป่า	<i>Erythrina subumbrans</i> (Hassk.) Merr.	LEGUMINOSAE - MIMOSOIDEAE
๗. มะกาดคัด	<i>Mallotus philippensis</i> Müell. Arg.	EUPHORBIACEAE
๘. มะเกลือ	<i>Diospyros mollis</i> Griff.	EBENACEAE
๙. เสี้ยวใหญ่	<i>Bauhinia malabarica</i> Roxb.	LEGUMINOSAE CAESALPINIOIDEAE
พื้นที่ลาดชันปานกลาง (๒๖-๕๐%) ตามซอกหินที่มีดินน้อย ๑๔ ชนิด		
๑. ข้อย	<i>Streblus asper</i> Lour.	MORACEAE
๒. ขี้เหล็กเลือด	<i>Senna timoriensis</i> (DC.) Irwin & Barneby	LEGUMINOSAE CAESALPINIOIDEAE
๓. ปองกระสา	<i>Broussonetia papyrifera</i> (L.) Vent	MORACEAE
๔. ป้อขาว	<i>Sterculia pefa</i> Pierre	STERCULIACEAE
๕. ผ่าเสี้ยน	<i>Vitex canescens</i> Kurz	VERBENACEAE
๖. มะกา	<i>Bridelia ovata</i> Decne.	EUPHORBIACEAE
๗. มะขาม	<i>Tamarindus indica</i> L.	LEGUMINOSAE CAESALPINIOIDEAE
๘. มะขามเทศ	<i>Pithecellobium dulce</i> (Roxb.) Benth.	LEGUMINOSAE - MIMOSOIDEAE
๙. โโมกมัน	<i>Wrightia arborea</i> (Dennst.) Mabb.	APOCYNACEAE
๑๐. เสี้ยวป่า	<i>Bauhinia saccocalyx</i> Pierre	LEGUMINOSAE CAESALPINIOIDEAE
๑๑. ไฝรวก	<i>Thrysostachys siamensis</i> Gamble	GRAMINEAE
๑๒. กล้วยป่า	<i>Musa acuminata</i> Colla	MUSACEAE
๑๓. กะใจลง	<i>Bauhinia scandens</i> L. var. <i>horsfieldii</i> (Miq.) K.&S.S.Larsen	LEGUMINOSAE CAESALPINIOIDEAE
๑๔. ส้มป่อย	<i>Acacia concinna</i> (Willd.) DC.	LEGUMINOSAE - MIMOSOIDEAE

พื้นที่ลาดชันปานกลาง (26-50%) ตามซอกหินที่ไม่มีดินหรือมีดินน้อยมาก 4 ชนิด

1. อากาเว	<i>Agave americana</i> L.	AGAVACEAE
2. ประกายเงิน	<i>Tradescantia</i> sp.	COMMELINACEAE
3. กุหลาบหิน	<i>Kalanchoe</i> sp.	CRASSULACEAE
4. บุก	<i>Amorphophallus</i> sp.	ARACEAE

พื้นที่ลาดชันมาก (>50%) ตามซอกหินที่มีดินน้อย 1 ชนิด

1. ตะคร้า	<i>Guruga pinnata</i> Roxb.	BURSERACEAE
-----------	-----------------------------	-------------

พื้นที่ลาดชันมาก (>50%) ตามซอกหินที่ไม่มีดินหรือมีดินน้อยมาก 18 ชนิด

1. กระถิน	<i>Leucaena leucocephala</i> (Lam.) de Wit	LEGUMINOSAE - MIMOSOIDEAE
2. ขี้เหล็กฤๅษี	<i>Phyllanthus mirabilis</i> Müll.Arg.	EUPHORBIACEAE
3. ไทรใบมัน	<i>Ficus callosa</i> Willd.	MORACEAE
4. โพหางสั้น	<i>Ficus rumpfii</i> Blume	MORACEAE
5. กลวยผา	<i>Ensete superbum</i> (Roxb.) E.E.Cheesm	MUSACEAE
6. เสมา	<i>Opuntia cochenillifera</i> Mill.	CACTACEAE
7. สลัดไดป่า	<i>Euphorbia antiquorum</i> L.	EUPHORBIACEAE

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ชื่อพรรณไม้ (Common name)	ชื่อวิทยาศาสตร์ (Scientific name)	ชื่อวงศ์ (Family name)
8. หนุนานั่งแท่น	<i>Jatropha podagrica</i> Hook.	EUPHORBIACEAE
9. กนกนารี	<i>Selaginella ostenfeldii</i> Hieron.	SELAGINELLACEAE
10. ผ่องสามย่าน	<i>Kalanchoe</i> sp.	CRASSULACEAE
11. เพียงหางนากบก	<i>Adiantum caudatum</i> L.	PARKERIACEAE
12. อโกลนีมา 1	<i>Aglaonema</i> sp.	ARACEAE
13. อโกลนีมา 2	<i>Aglaonema</i> sp.	ARACEAE
14. กระแตไทดีไม้	<i>Drynaria quercifolia</i> (L.) J.Smith	POLYPODIACEAE
15. เพียงฟ้า	<i>Bougainvillea</i> hybrid	NYCTAGINACEAE
16. มะระขี้นก	<i>Momordica charantin</i> L.	CUCURBITACEAE
17. สามสิบ	<i>Asparagus racemosus</i> Willd.	LILIACEAE
18. อัญชันม่วงเข้ม	<i>Clitoria ternatea</i> L.	LEGUMINOSAE - MIMOSOIDEAE

การศึกษาวิจัย เพื่อค้นหาพืชที่สามารถเจริญเติบโตได้ดีบนภูเขาหินปูน ได้สำรวจพบพรรณไม้จำนวนมากที่สามารถเจริญเติบโตได้ตามซอกหินที่ลาดชัน และมีดินน้อย มีทั้ง ไม้ต้น ไม้พุ่ม ไม้คลุมดิน และไม้เลื้อย ส่วนใหญ่จะเป็นพรรณไม้ท้องถิ่นที่เกิดเองตามธรรมชาติ พบพรรณไม้ต่างประเทศบ้างแต่ไม่มากนัก เช่น ประกายเงิน ฯลฯ เพราะเป็นพืชที่มีการแพร่กระจายพันธุ์ได้รวดเร็ว เมื่อ

ผู้สำรวจได้ทำการตรวจสอบในพื้นที่ที่มีดินน้อยในภูเขาหินปูนหลายชนิด สามารถเจริญงอกงามได้ดีในพื้นที่ราบ ที่การระบายน้ำไม่ดีและเป็นดินเหนียวด้วย เช่น กนกนารี และเพียงหางนากบก ดังนั้น พรรณไม้เหล่านี้จึงเหมาะสมที่จะนำไปใช้งาน ทั้งในพื้นที่ภูเขาหินปูน และบางชนิดสามารถใช้ได้ในพื้นที่ทั่วไป ถึงพรรณไม้ชนิดต่างๆ

สรุป

เอกสารอ้างอิง

การสำรวจและประเมินศักยภาพพื้นที่ในบริเวณพื้นที่ภูเขาหินปูน ระดับความสูง 160 – 260 เมตร จากระดับน้ำทะเล ที่มีความอุดมสมบูรณ์ของป่ารอบๆ ตำบลทับกว้าง อำเภอแก่งคอย จังหวัดราชบุรี ในรัศมีการสำรวจพื้นที่ไม่เกิน 5 กิโลเมตรจากเหมืองหินปูน ซึ่งอาจนำไปใช้ประโยชน์ด้านการพัฒนาฟาร์มพื้นที่ ที่ผ่านการทำเหมืองพบพรมไม้ 26 วงศ์ 46 ชนิด ซึ่งขึ้นจริงอย่างไร ได้ดีตามพื้นที่ซอกหินของเขากหินปูน ที่มีдинน้อยถึงค่อนข้างน้อย และมีความลาดชันตั้งแต่น้อยไปจนถึงความลาดชันมาก โดยพบว่าพื้นที่เหล่านี้จะอาศัยโครงสร้างและซอกหิน เพื่อเป็นที่ยึดเกาะ และหยั่งรากลึกไปตามรอยแตกของหิน และอาศัยดินที่ทับถมของเศษไม้และวัสดุพืชเป็นอาหารพื้นที่ลักษณะนี้จะมีการระบายน้ำดี แต่พบว่าพืชบางชนิดพับงพื้นราบที่เป็นดินเหนียว และมีน้ำขังด้วย สามารถจัดกลุ่มพืชที่ชอบขึ้นบนพื้นที่ที่มีความลาดชันต่างๆ และมีดินน้อยถึงน้อยมากดังนี้

พื้นที่ใช้งานในพื้นที่ลาดชันน้อย 0-25% ตามซอกหินที่มีдинน้อย มี 9 ชนิด ได้แก่ กระเพี้ยวขาว คงคาเดือด จิ้ว แจง ต่อน ทองหลางป่า มะกาญัคด์ มะเกลือ และเสี้ยวใหญ่

พื้นที่ใช้งานในพื้นที่ลาดชันปานกลาง 26-50% ตามซอกหินที่มีдинน้อย มี 14 ชนิด ได้แก่ ข้อบ ขี้เหล็ก เลือด ปอกระสา ปอขาว ผ้าเสื้ยน มะกา มะขาม มะขาม เทค โมกมัน เสี้ยวป่า ไฝราก กลวยป่า กระไดลิง และส้มป่อย

พื้นที่ใช้งานในพื้นที่ลาดชันปานกลาง 26-50% ตามซอกหินที่ไม่มีдинน้อย มี 4 ชนิด ได้แก่ กุหลาบทิน บุก ประกายเงิน และอากาเบ่

พื้นที่ใช้งานในพื้นที่ลาดชันมาก >50% ตามซอกหินที่มีдинน้อย มี 1 ชนิด ได้แก่ ตะคร้า

พื้นที่ใช้งานในพื้นที่ลาดชันมาก >50% ตามซอกหินที่ไม่มีдинน้อยมาก มี 18 ชนิด ได้แก่ กระถิน ขี้เหล็กกาชาด ไทร โพหางสัน กลวยผา เสมา สลัดได หนุманนั่งแท่น กนกนารี ผ่องสามย่าน เปินนาค ปอดอยปุย อโกลนีมา 1 อโกลนีมา 2 กระแตไดไม่เพื่องฟ้า มะระขี้แก สามสิบ และอัญชันม่วงเข้ม

Jamluang Hattong. 2004. Survey and landscape potential assessment of trees in Rajamangala institute of technology, Nakhon Si Thammarat campus, Thung Song, Nakhon Si Thammarat. Special problems of Master's Degree, Department of Horticulture, Faculty of Agriculture, Kasetsart University. (in Thai)

Office of Environmental Policy and Planning. 2001. The Monitoring of Environmental Quality of the Mining of Limestone and Cement Industry. Ministry of Science, Technology and Environmental, Bangkok. (in Thai)

_____. 1992. The Main Report of the Environmental Impact Assessment Areas from Limestone Mining Activities, Mill Stone and Cement Industry in Saraburi Province. Ministry of Science, Technology and Environmental, Bangkok. 129 page. (in Thai)

Auanaon T., Nimit Wisuttirangsiurai and Somsak Thonglim. 1988. Land Use Mining be Unoccupied in the South and East of Thailand. Royal Forest Department, Bangkok. (in Thai)

Tropical Forest Foundation. 2004. Save the Tropical Forest Environment. The Promotion and Dissemination of Department of Environmental Quality Promotion, Bangkok. (in Thai)

Veesommai U., Sasiya Siriphanich, Alisara Menakanit and Nath Pichakum. 2008. Plants for Landscape Architectural Uses in Thailand 1. H.N. Group, Bangkok. (in Thai)